भिहितो यो ऽर्थः प्रत्यर्थी यदि तं तथा। प्रपद्य पारणं ब्रूयात्प्रत्यवस्कन्दनं हि तत्; or *Susr.*: सिराव्यधविधौ पूर्वं नरा ये च विवर्जिताः। न तेषां नीलिकां विध्येदन्यत्राभिहिताञ्चिषक्; or इति यत्प्रागभिहितं विस्तरस्तस्य वक्ष्यते; or *spoken to, addressed*: e. g. *Bhaṭṭik.*: विपाको ऽयं दशग्रीव संदृष्टो ऽनागतो मया। त्वं तेनाभिहितः पथ्यं किं कोपं न नियच्छसि; or *Daśakum.*: मया तु स्वयमानेनाभिहितम्। सौम्य &c.; see *Kaiyyaṭa*'s explanation at the end of अभिहित II. [2] Determined, conveyed, explicit or clear (as the sense); e. g. *Pánini* inscribes the chapter treating on the use of the oblique cases: अनभिहिते i. e. when the sense of the case requires an explanation; the sense of the *base* is naturally conveyed by the first case or nominative (*Patanj.* to *Pán.* II. 3. 1.: अनभिहितस्तु विभक्त्यर्थस्तस्मादनभिहितवचनम्। कः पुनर्विभक्त्यर्थः। एकत्वादयो विभक्त्यर्थाः। तेष्वनभिहितेषु कर्मादयो ऽभिहिता विभक्तीनामुत्पत्तौ निमित्तत्वाय मा भूवन्निति तस्मादनभिहितवचनम्। तस्मादनभिहिताधिकारः क्रियते।; comp. II. 3. 46. and *Várttt.*: अभिहिते प्रथमा); or *Nyáya S.*: अविशेषाभिहिते ऽर्थे वक्तुरभिप्रायादर्थान्तरकल्पना वाक्छलम्. See *Kaiyy.* at the end of II. [3] Placed upon, fastened upon; e. g. *Mánava-Kalpa-S.*: अभिहिततमं दक्षिणं कुर्यात् (scil. परिधिम्) i. e. placed nearest the Áhavaníya fire; or उपभृद्ध्रुवयोः सकाशादभिहिततरा i. e. the ध्रुव is placed nearer the Áhavaníya than the उपभृत् and ध्रुवा (*Kumárila*'s *Bháshya*: उपभृतः सकाशाज्जुह्वराहवनीयसंनिकृष्टतरा). See *Kaiyy.* at the end of अभिहित II.

2. m. (-तः) The proper name of a Gotra- or family-chief; his descendants are called अभिहिताः or आभिहितयः; another reading of the word is अनभिहित q. v. (*Vardhamána*, the author of the *Gaṅaratnamahodadhi*: अभिपूर्वस्य हिनोतेर्द्धातेर्वा क्ते नञि च। अनभिहितस्तस्यानभिहिताः। आनभिहितयः। केचिदभिहितेति नञा विना पठन्ति। तत्राभिहिताः। आभिहितयः).

3. n. (-तम्) A word; e. g. *Kávyaprak.*: सामान्यरूपाणां पदार्थानामाकाङ्क्षासंनिधियोग्यतावशात्परस्परसंसर्गो यत्रापदार्थो ऽपि विशेषरूपो वाक्यार्थस्तत्राभिहितान्वयवादे का वार्ता व्यङ्ग्यस्याभिधेयतायां ये ऽप्याङः &c.; or *Sáhityad.*: तात्पर्यार्थस्तद्बोधकं च वाक्यमित्यभिहितान्वयवादिनां मतम् (i. e. the opinion of those who contend that the purport of a sentence arises from the logical connexion between the words of the sentence); or *comm.* on the *Sáh.*: अभिहितानामभिधया लक्षणया वा पदोपस्थापितान्वयबोधवादिनां प्राचीननैयायिकानामित्यर्थः (the latter maintaining that the 'purport' of a sentence follows from the original or elliptical sense of the words themselves).

4. f. (-ता) The name of a plant (Commelina salicifolia); see जलपिप्पली (*Nigh. Prak.*). E. धा with अभि, kṛit aff. क्त (2. also referred to II. अभिहित).

II. अभिहित Tatpur. m. f. n. (-तः-ता-तम्) [1] Gone. [2] Increased. E. हि, with अभि, kṛit aff. क्त. [The latter word and its meanings on the authority of *Kaiyyaṭa* who has the following remark on अभिहित I. and II.: अभिपूर्वस्तावद्धातिर्बन्धनोच्चारणप्रतिपादनेषु वर्तते। अश्वाभिधानीमादत्त इत्यत्र बन्धनवृत्तिः। अभिहितः श्लोक इत्युच्चारणवृत्तिः। अभिहितो ऽर्थ इति प्रतिपादनवृत्तिः॥ हिनोतेरपि गतिवृद्ध्यर्थस्याभिहितमिति भवति. Comp. also the Etym. of I. 2.]

अभिहितत्व n. (-त्वम्) [1] The being said, called &c. (see the preceding I.); e. g. *Śankara* (on the *Ved. S.* 1. 25.): अथ यदुक्तं पूर्वस्मिन्नपि वाक्ये न ब्रह्माभिहितमस्ति गायत्री वा इदं सर्वं भूतं यदिदं किं चेति गायत्र्याख्यस्य च्छन्दसो ऽभिहितत्वादिति तत्परिहर्तव्यम्. [2] The being determined, made clear; e. g. *Várttt.* to *Pán.*: सामिवचने प्रतिषेधानर्थक्यं प्रकृत्यभिहितत्वात्. E. अभिहित, taddh. aff. त्व.

अभिहिति Tatpur. f. (-तिः) The same as अभिधान q. v.; e. g. *Durga* on *Yáska* (1. 2. मनुष्यवद्देवताभिधानम्): मनुष्यैस्तुल्यं मनुष्यवद्देवताभिधानम्। अभिहितिरभिधानम्. E. धा with अभि, kṛit aff. क्तिन्.

अभिह्वति Tatpur. f. (-तिः) Invocation; e. g. *Yáska*: (on the word पूर्वह्वती) = पूर्वस्यामभिह्वती. Comp. अभिहव. E. ह्वे with अभि, kṛit aff. क्तिन्.

अभिहोतवै Tatpur. ind. (ved.) To make a libation of clarified butter into the fire; the same as अभिहोतुम्; e. g. *Kumárila* (on the *Mánava-Kalpa-S.* द्व्यङ्गुले समिधमभिजुहोति श्येनीं ज्वलन्तीं वा): .....यत्तु न समिदभिहोतवा इत्युक्तम् &c. E. हु with अभि, kṛit aff. तवै.

अभिहोम Tatpur. m. (-मः) The same as अभिहव II.; see the instance given there. E. हु with अभि, uṅ. aff. मन्.

अभिहुत् Tatpur. m. f. n. (-त्-त्-त्) [1] Oppressed or overpowered, with sin; e. g. *Ṛigv.*: स नस्त्रासते दुरिताद्भिहुतः शंसादघादभिहुतः (*Sáy.*: सो ऽग्निरभिहुत आभिमुख्येन पापैर्ह्रियमाणान्नो ऽस्मान्दुरितात्पापात्त्रासते.....। अभितो ह्रियमाणादघात्.....त्रासते). [2] Acting offensively, an enemy; e. g. *Ṛigv.*: अभिहुतामसि हि देव विष्पट् (*Sáy.*: हे देव अभिहुतामाभिमुख्येन कुटिलं कुर्वतां द्विषां विष्पट् विशेषेण बाधको ऽसि हि); or *Atharv.*: अप तस्य द्वेषो गमेदभिहुतो यावयच्छत्रुमन्ति तम्. E. हु (a shorter form, and considered as a substitute, of हृ; comp. *Pán.* VII. 2. 31.), with अभि, kṛit aff. क्विप्.

अभिहुति Tatpur. f. (-तिः) (ved.) Offensiveness, injuriousness; e. g. *Ṛigv.*: शतभुजिभिस्तमभिहुतेरघात्पूर्भी रक्षता मरुतो यमावत; (where it is used as epithet of अघ; *Sáy.*: अभिहुतेरभिभवकरणात्कुटिलस्वभावादघात्पापादावत); or personified: offensive, injurious, inimical; e. g. *Atharv.*: अपांनपादभिहुती गयस्य चिदेव त्वष्टर्वर्धय सर्वतातये. E. हु (a shorter form, and considered as a substitute, of हृ; comp. *Pán.* VII. 2. 31.), with अभि, kṛit aff. क्तिन्.

अभिह्वार Tatpur. m. (-रः) (ved. Probably.) Evil, misfortune, sin; e. g. *Atharv.*: यो अस्य समिधं वेद क्षत्रियेण समाहिताम्। नाभिह्वारे पदं नि दधाति स मृत्यवे 'he does not put his foot into misfortune (or into sin which leads) to death'. (*Roth* and *Whitney* in their edition of the *Atharv.* write अभिह्वार; but the former gives in a quotation of this passage in his Dictionary the form अभिह्वर which seems less correct.) E. हृ with अभि, kṛit aff. घञ्.

I. अभी. A protracted form of अभि which occurs especially as the first part of several Tatpur. See the following articles and the Preface.

II. अभी Bahuvr. m. f. n. (-भीः-भीः-भि) Fearless; e. g. *Rámáy.*: निश्वसन्तं यथा नागं रावणं वानरोत्तमः। सहसा परमोद्विग्नः सोपासर्पदभीस्ततः; or *Bhaṭṭik.*: अभियातावरं तुङ्गं भूभृतं रुचिरं पुरः where the comm. analyze अभियातावरं either अभियाता (fut.) and वरम्, or अभिया (instr.